

DIOGEN pro culture magazine & DIOGEN pro art magazine -ISSN 2296-0929; ISSN 2296-0910

Publisher Einhorn Verlag, Kusnacht, Switzerland

E-mail: contact_editor@diogenpro.com / WWW: <http://www.diogenpro.com/>

Olivera Docevska

Илузија сна

ИЛУЗИЈА СНА

*Ово је само илузија сна,
сна о слободи и миру,
заправо ментални затвор.*

*Немате ништа од онога што сте имали
ни што сте били.*

Немате ништа од онога што Вам је потребно.

Немате ништа од онога што сте снили.

Да ли је ово будућност?

Ко сам ја, ко си ти?

Да ли ми требаш?

Баи чудно.

Само туга, све је празно.

Одговора нема.

ОДА

*Ноћ је прошла,
дан година одлази,
време све баца у таму,
кроз мене пролази,
али када ми шапнеш,
овде сам са тобом,
када ти кажем, драги мој,
ти среќа моја си, а ти уздахнеш - и ти мени,
откуцај срца само слушам, без ваздуха.
И умирем овако дивно
коначно будна.
Истина, топлота овде је
нигде на другом месту,
осим у твојим рукама,
близу твога срца,
где ја само, сада пребивам.
И даље се дивим,
питај се да ли је могуће?
Одговор не знам
али ми шапнеш мудро,
могуће је, све је могуће.
Љубав је чудо.
Чудно.*

УСАМЉЕНОСТ НА ПУТУ

Није лако без иког свог да ходаш.

Није шала да путујеш низ тај пут, рекао је он.

Да ли мислите да је лаж,

шта се дешава са усамљеником

ко је изабрао такав животни пут

борбе, али мир

у свакодневном немиру.

Нема назад повратка једном када тим путем кренете ,

морате ходати, нема повратка када пут бирате,

не можете назад, не можете тај пут да стопирате.

Нити желите.

Дилеме никада нема.

Постоје два начина, добро и зло.

Две врсте хомосапиенса на раскрсницу долази.

Не можете онда преправеден бити,

нити неправедник, животна средина мора да има.

Упозорења стаза, онда следи казна.

Будите понизни, искрени, верујте у себе.

Човек да се види.

Други правац може , да, да пратите,

против себе да идете,

можете као нечасник да умрете у богатству сваки дан

јадно као скот.

Први пут, да идете право, усправно, себе не штедите,

будите тврђава зид одбране луде,

у овим временима, која вреди.

Свако бира свој пут.

Неко умире од кајања,

неко умре у беди и сиромаштву

уништен од брата на углу

под стрелама од речи, осе рој.

Из несавести, неморала и злотовора.

На крају све исто чека.

Питате овде да ли вреди, Ви?

Али пут је важан,

осећај унутра,

да поносно идеш, мада тужно, а ипак снажан.

*Или да будеш вазда одважан лажни црв
подземни, под земљу згужван, од господара многих .
Потлачен сиромашни паћеник, паћеник од слуге,
величина која не постоји.
За застрашивање измишљена.
Избор је важан.
У правом смеру, да корачаш сам пред собом важан.
Уз осећање љубави према људима која споро али ипак тече.
У будућност лепу, према светлу корачај, корачај ти,
само према истини.*

СТВАРНО

*Заиста,
када се појавиш, топлина долази
заиста, мили мој,
очи када твоје видим светлост ми се приближи,
права је то слика која пред очима не престаје,
доброту осећам, друга тамна страна мене
која узнемирује заувек нестаје.
И ево, сноп нежности ме обасипа,
у рукама мојим подрхтаваш,
косу волиш и милујеш.
Ти си мој живот и вечна истина, одавно,
за напредак мој инспирацију и разлог,
путник из мог почетка до краја
мада још не знаш,
стварно.*

ТУГА

*Да ли знате ли шта је туга?
Кад престане шапат, кад све закути,
а не жели срце да престане да боли,
и не желе да покида дотрајале сузе.
Само ваздух улази кроз систем тешко нервозан и напет .
Тужан сам, не желим више да лажем,
овде могу рећи,
иако не желим да Вас питам,
не желим да Вас пореметим овако тужан.
Али јача од мене жеље удара,
јача од мене јад обара,
јача од мене не оставља на миру
чак и кад разум изабере.
Желим да живим, дуже, до када, још колико овако.
Живот хоћу,
ноћи испуњене зebњом,
срећу, још један мали пакао,
за смрт такву и живот би дао.
Дакле, шта је то живот празан?
Тужно, хладно и безвредно,
као празан случај на мене лажни повраћа.
Мрзим, презирем, јер и даље ходам.
Али морам да чекам,
тако мора бити
до момента када се одлучи свет променити.
Зашто ја знам да волим,
на сну сам видео живот, а верујем и ти.*

ЖИВОТ ПО СОПСТВЕНИМ ПРАВИЛИМА

*Мој драги пријатељу
из беде у заблуди,
живот који вредиш,
као и човек сваки.
Пишем ти да разумеш,
иако за наивна будалу ти си ме проценио,
ставио си ме на тржишту,
само за новац и само тако ме оценио.
Живот није филм,
ни књига трилер
оно што често видиш и прочиташ.
Живи свој живот,
почни изнова,
почни одмах, истину да видиш,
престају ућуткан да скиташ.
Живи баш онако како ти желиш,
иначе ће преко пустиње душе твоја да лута.
Буди поносан на оно што је прошло,
не остави иза себе никог који вреди,
овај човек увек веран ће бити,
таква осећања су ретка,
будите фер, као сенка ће да те прати, никад оставити.
Веруј у себе и оно што долази,
као повратак од ријека суза
када видиш и другу страну обале.
Веру, иако на видiku дрва нема,
само песак времена кроз
пустињу Калахари,
и још увек нема где да свој живот поново монтираш,
чак и у време светлих идеја,
друга, туђа, не поштуј правила.
Тај успех само твој је.*

*Не држи роман,
љубавну драму, туђу нит за успешан пут ка врху
не држи ни вина, ни бела ни црна, у своју руку.
Да наздрављаш у невољи и муци,
тај тренутак дошао је у новој резолуцији,
пре много година заглављен дубоко
уклоните трн из срца.
Жао нам је да видимо превише, како се твоја сенка копрца.
Па зар ти, Левијатан?
Адресе нове, тактике ниске,
смештен у спојку,
води те друг за руку.
Погледај око себе,
живи онако како ти желиш.
Буди мајстор ове игре,
савладај своја осећања и делуј,
да на крају пута у свом животу
не питаш сам себе, јеси ли господра игре био,
који није пао под страним утицајима,
а добио све што пожеллио.
Прати своје осећања, интуицију, сам себе,
заборави све што си прочитао,
да паметног човека чини стратегија
да је живот школа преписа.
Наиме, мој драги,
ови сценарији су туђ живот,
добра лекција,
али репризата, још један такав пројекат
није успех, никада не достави успех
је трагедија.
Поглед у огледалу баци на себе, сада твој изглед,
где је нестао невини анђеол из година уназад,
са очима које сијају, који зрачи,
постао си мрак.
Зар не видиш да ноћ си,
твоје лице је тамно, потамнело.
Духовност је нестао, ти си сумрак, за душу краћи.
Паметан човек не оставља
ништа и никог иза њега кога боли*

*није жртва сопствених циљева,
рођен је са осећањима, визија, идеала, потребама и жељама,
воли оно што креира и начин на који живи
не оставља лудило у њему да диви.
Зна свој пут, од детета осећа,
у кораку напред и корак уназад
остаје веран себи,
и у потешкоћи ствара, чак у невољи и беди.
Чак и када они не зна, из заседе,
нови таленат на врата куца, излаз ствара,
сопствену судбину и сопствени живот,
паметан човек усмерава.
Направи нови биоскоп рај од живота његовог,
кукавички побећи неке од своје милости,
не вређа намерно никога свог.
Нови филм и роман како он пожели, креира,
независно, слободно, слободоумно,
свој сопствени живот режира.*

КОНАЧНО ОЧИ ВИДЕ

*Коначно очи диван призор виде.
док наранџасти сунђер од облака
прати светла Месеца на путу.
Док душа дана полако јеђава,
киша приближава , нарошава траве површину,
забавља се дрвеће са бриљаном стегнуто,
у руху природе.
Како је то савршено.
Кроз Панонско море, на путу,
ка хладном северу око растрчава.
Изнад мене небо и крај мене прекрасан лет,
маглина лоших осећања распршава.
Радује се срце пролећне песме
одбацује свој понос,
главу, послушно спушта.
Коначно, има испред кога да главу спусти,
пред снагом природе,
мој ум покорно, са нагибом,
у том стању вантелесном се задржава .*

НЕПРАВДА

*Мермер црвен, сиве пеге, празне душе
лист окрећу са друге стране,
дом правде се гуши,
неправда док свима дели.
Бордо и црни плашт пред очима,
човек сакривен испод,
у њему ври.
Поставља питања сам себи,
ни сам не зна шта ту ради,
за ситни новац, продаје лаж као тајну
да истина већ на вратима куца.
Коридори носе тешке судбине и патње,
истина не, нема живота овде.
Само болест и пуно патње..
Лаж легално продају за правно здравље.
Нема радости,
за све, нема милости.
Тамне очи, насузено дубоко страх крију,
шта ће се десити.
Душа се велики затвара у процесу
за оне који већ годинама овде будни спавају.
У том простору, сада тако лажан
одело и даље крије, неко ко је само наизглед важан.
Наизглед важан, схватите.
Слика тужна.
Судница девет, одбор позива,
неко чека решавање енигме,
већ одређена, ван тог ходника,
који несрећу дозива.
Правда слепа, наивно пред капијама од тога храма
и даље седи .
Верује, верник, наивни за новац, у тај ходник,
иако је једноставно неправда,
у овој тамној крајини, тамном вилајету ,
сводник.*

БЕЗ КОМЕНТАРА

*Немам коментара,
ниједну другу слику
осим оне коју сада видим
он не живи више, сенка постаде,
из једне до друге туђе радости,
путује са муком у руци.
У идеалу замишљен борац
против зла, фашизма,
противник увреде и неалтруизма,
против убиства, недемокартије,
за ову земљу коју су намучили,
једни кажу стара, други млада,
док она страда.
Али, други су за њега тако одлучили,
да он са руком крвавом
данас, на море столица седи,
глумац на паради.
За реч, наизглед лепом победом да прослави.
Али светлост не може ту да сија,
за туђим интересима неверних Тома,
он затвара капију од снова.
Дневно подсећање је то
о томе ко је ко
док речи не могу,
описати безброј пута без броја,
страдање проклето.
Чашу свету, свети грал, он је скршио,
од јесени до лета, живот завршио.
Наизглед друг лопова,
али не, он је само њихов плен.
Неко одозго ову слику види,
сваки дан, како је био и остао несмотрен.
И како та група искривљена у огледалу
нечовјечна седи тамо.
Срце тежак ковчег горчине трпи и живот крпи.
Нико ову чињеницу да публикује и прими,
да је време непоета и неживих,*

*лажних уметника и лажних гламур дива.
Само једна реч је тужно признање од туге и јада,
идемо даље.
Међутим, у дану суђњем,
кодифицирана та реч се види, без покајања.*

ЗЛОЧИН

*Убио си дете.
Темељ и радост
светло у тунелу који нема крај.
Породицу, одмах ту близу
поштоване, своје миле, крај домовине твоје,
ту иза нас.
Клетва си био, а убио си дете.
Како си то смио?
Убити дете, убити наивност,

стратегију, идеал.
То је тако проклето.
У тој битки за нове неистине
душу и десна руку своју си убио.
Како се роди таква душа тесна?
Како је твоја душа постала тако тесна, бедна,
када је са истином била рођена?
Или немаш душу, немаш ништа вредно.
Вероватно је тако,
како си тако неверно напустио и оставио
светлост да се бори сама у мраку,
док ударце бројиш као Јуда.
У зору си издају послао
немилосрдно, неумољиво,
за све нас, затворио врата,
исчезао, одустао.*

СВЕ ЈЕ БИЛО ЛАЖ

*Мислила сам режија добра,
слика људима се приказује,
у животу који се одвија пред вашим очима,
да лажну слику доказује.
Таква неразумност која логика мена
разум да прихвати хтео није.
Питао сам зашто, како и где то води,
ко си, шта си, где то идеш, то неће да те ослободи.
Онда сам схватила, само једна је истина.
Све је била и јесте лаж.
Орвелова књига за 1984,
на почетак 21. века ин реал.
То није ноћна мора, није глума, нити сага
сумрак мога.
За борбу, идеале, истину и правду,
код човекаог и верну пратњу
нема сумње, није реч,
то је само за масе дрога.
За варалице, манипулатори и
нехуманог бедника, човека који није човек,
који је чудовиште
је реалност,
да нисам видела праву слику.
То је пораз живота мога.*

ЦВЕЋЕ ИЛУЗИЈЕ

*Бекство из депресије која убија
је тешко*

*Не помаже, хемија, ни љубав,
ништо стварно,
наш мозак се смањује.*

*Мење унутра у његове топле лонце,
навиру мисли,
живот иде, људи спавају
несвесно, путокази прикупљају
које не воде нигде.*

*Корак напред, корак назад,
у стварности бекство,
тако, у кошмару, бунилу, све је једноставано и лако.*

*Сјај у трави посматраш,
цут дрвећа, плаво небо волиш,
увече ветар који урагане припрема.*

*Али четири зида убијају млако
гуше, слободу стопирају,
а мисли даље галопирају.*

*Унутра крик одзвања, молитва,
као врхунац враћа ударе у зидове
тела које у грчу таласи носе.*

*Путем крвних зрна врели извор излаз тражи,
спас из напуштеног тела.*

Пара се диже врела.

*На бели чаршав судбини се кроји,
у празнини мисли, шумови.*

*Кап једна удара у окно од гвожђа,
жути цвет у трави*

*умире у потпуности у пролеће које на самом почетку гасне,
цвет илузије ќе понова да васкрсне.*

ЛУКРАТИВНИ ЦИЉЕВИ

*Заблуда која траје заувек
превара без краја
коришћење емпатије, саосећања и нежности
пословице, веру, идеале.
за мрачне сврхе, без раја.
Поезија, песма, туга,
пријатељи, здравље, радост,
децу, име, прошлост.
Само за бога злата.
Пажљиво, да се постигне жељено,
гази постигнуто,
за зло, прљавштину,
баца све под ноге, фази све испред себе,
макијавелистички, ту нем а ни простора ни време.
Одбацује радом постигнуто,
гази живо блато,
опет и опет и опет за свог Бога
прљавог, гласног, од злата.*

БАЛКАНСКО БЕЗНАЂЕ

*Тренутна стање од безнађа,
намерно изазване тензије,
дебате на телевизији од
такозваних и само-по имену експерта,
вести са константама за међуетничке тензије
које бескрајно личе Орвеловски препос
у многим, многим верзијама без ауторског права.
Држање прола у сталном страху од
рата и посматрања од Великог Брата,
увлачење потуљено система фашизма,
као оков око нашег врата.
Није ни једноставна копија, ни плагијат.
Јасна слика крвавог режима
наследство вековима,
историја се понавља,
нема разума да победи.
Само једна тужна копија.
Превише пута копира слику
обнавља не да бледи.*

ПРАВИ

*У маси збуњене гомиле,
индивидуални глас пуцкета,
конфузија шумова
у журби док се ум креће.
Већина као један,
у једном гласу клокоће,
свако жели нешто
у исти глас да каже,*

*без заустављања мисли,
дали је мудро
да се заустави на пола пута,
смисао да има барем
у ономе што као обична грозница,
од стране себе тресе толико важно.
Нико никог не поштује
крећу вицеве о њему
Правом, али истина је ипак подигнута.
Ништа тако љути и слепи,
не могу да виде,
да он вреди.
Он даље тврдоглаво остаје,
са добрим намерама речи чудака,
како чудан чудака и даље седи и реди.
Видио је циљ,
погрешно схватен који жели достићи.
Али зна жртву, за разлику од Других,
за сваког ко жели себи и другима достојанствено,
пружити достојанство у начину живота,
прилику другоме дати и бити.*

ЧУДА

Пародија, преваре, фреске које плачу, чуда.

Не верујте, нема чуда овде.

Друго чудо се дешава.

*Такве лажне приче, када неко продаје
еволуцију и природа*

беспоштедно изазива.

Ходочасници теку са свих страна

Људи у страху почињу да верују,

Супротно, вест је постала напакон тражена,

за боље, за наду, за породицу и веру,

за љубави и некажњавања,призива.

свесност за злочин назван игра умовима.

Буђење се јавља о новим вредностима,

Добро зло на двобој копљима изазива.

Бумеранг ефекат као мач над главама

Лажних пророка пророка

глас немоћних развиорава,

прича библијска се понавља.

Нова верасе рађа у њима потлаченима,

позив на осмех и игру,

против свих оних годинама који лажу,

коначно спремни сами

све сами да докажу.

АПОКАЛИПСА

*Пре ђ очима беле орке пролазе,
медведи и беле плаже пешчане,
али онда чујем вести тамне,
за жестоким нападима на дечје снаге мале,
за пожаре, поплаве и суше,
ужасне политике на оружје позивају.
Помагајте , ја се гушим.
Не желим да гледам,
Не желим да примат,
у другој просторији спас тражим у бегству,
у некој другој причи о души.
Са топлим малим тело уз мене
Детета мога , стиснем се и молим
да помогне свет, стара Европа и природа
да нема више туга и муке
за ове нације приче розе то слушају без наде.
Да проживимо и ми живот у сну,
да осетимо слободу, на овом тлу.*

КАКО УБИТИ ПАКАО

Да ли знаш како да убијемо пакао мајко?

Не знам, како?

Са песмом само.

Не подносе ђаволи лепу песму.

Од куда сада то, ја сам питала како?

*Како мало дете објашњење има
за музику тог анђела који слуша.*

Знам мама.

*Ђаво узима душу,
али песма ствара душу.*

*Као и сваки анђео, када га чујете,
уз глас убија зло, али зло победи њега.*

*Дакле само певај, на небу ће звона да звоне,
певајте и када гласа немате,
уз Вас нека буде ова лепа мисао,
нека Вас верно прати, о Анђелу
ко је гласом Срећу стварао,*

који је за Вас био ту,

имајте га уз вас, чак и у сну (Од Стефи и Оле, на Тоше.)

ЗА МАЛО ЖИВОТА

*Хеј, невини људи,
који видите небо и молитe се,
Окрените своје руке према горе
и упијте сунце,
Месечина нека вама у коси скочи,
ноћ када падне доле
нека ветар у ваше поре
кроз крв развиори .
За љубав и срећу, мислите и молитe се,
за оне који су далеко нека је нада,
цветак мали у мислима пошаљите,
ако друг начин немате.
Други образ не окрените ,
снажно узвратите,
када са тугом дах живота вас води.
Крик, тугу и сузе у неповрат испратите,
пролеће у вихор укључите ,
за мало живота окове скините
депресије у младости која вас убија.
Позитивност, позитивно на циљ
који вама треба највише усмерите.
Не мислите никада на оне
који суровошћу ваш живот узимају.
У мало живота не верујте.
Са пута доброте не скрећите,
само напред, као што знате и умете.
Живот је баш много.
Ништа мање од тога
сваки други трен у вечност укључите.,
Мисли, позитивну енергију, у циљ претворите.
Живот је веома, један и све,
Живот је оно што је за вас свет.*

ПАМУЧАН ПЛАЧ

*Мрачан заокрет,
стражњи зид опет има уши,
лијево стаза пролази кроз нови почетак за живот.
Изнад,
нови живот има тамо,
и овдје опет плач.
Његово лице опет више пута понавља.
Тужно наивно.
Опет смијех,
опет исти градови,
на лега падају токсини
који носе лукавство,
суша.
Друмови исти са које нема повратка.
Ту није ништа ново,
као сунце ништа не изгледа.
Нежне очи са благим сунцем,
више не постоје.
Сенка се тамна над ружичасти пољубац надвила,
у свилу затегнут.
Само памук сузе
изнад тихе траве,
бешумно, тихо,
потиснуте, у ноћи овој
утихнуте су лежале.*

НАДЉУДСКА СИЛА

*Дуж широке трасе идем,
људи заспали као сова на ветру.
Под притиском седим,
да сиђем доле да умирем од овог пакла
што се зове монотонија.
И поново тебе и опет видим,
Месецу мој и мој излазак на истоку,
златна косице, осмеху вредан милионе,
непроцењива срећо у овом граду
никада неразбудљеном, хладном,
чему се одавно чудим.
Потребно је само, сада видиш,
да имам веру у тебе,
када падам, да имам крила,
тебе моје драго, моја надреална сила.*

ЈОШ ЈЕДАН ДАН

*Још један дан,
на прагу ове године се смањује,
још један дан ништа ново да се деси,
опет иста прича историје се понавља,
из које нико ништа научио није,
позитивно ништа не поучава.
Заборав уместо понуде
живота, испуњен дан и нада,
цеп пун душе и душа пуна,
деца коју видиш како би безбрижно расла,
и са њима ментално одрасташ и ти.
Опет и опет,
исти поремећај, намјерно убијање,
кидања, спаљивања и поткусуравања,
исти идиоти без сиве масе, осим за црни новац.
Исти ликови пролазе пред очима,
исте глупости сваки дан чујемо, видимо,
поједини појмови и тремини свакодневицу бришу.
Памет који је још мало чист остао и имамо, тероришу.
Перу, уништавају, а ми само тако седимо и даље се надамо,
док живот иде неповратно, наускап горак га пијемо .
Сваки нови дан опет опраштамо
пакао у коме смо,
окрећемо и други образ,
нашим радом и муком ђавола гоштевамо.
Где смо, зашто смо овде и још увек ту,
у овом кругу пакла, дно се може видети,
Један од девет, а сваки први и последњи озбиљна увреда.*

ПЕСНИК

*Песник сам,
Тешко је то носити,
То је тешка у души олуја
Мој пријатељу.
... Лепо организовати, од речи до речи да иде,
Ви још увек не можете велики песник да будете,
Ви сте нико, нико Вас није изабрао песник да будете.
у Балканском мраку,
То ће Вас везати за све време ..
Строго контролисани мисли и осећања,
Перверзно ниска, се крију у песничкој збирци која се креира,
Тада публика пажљиво одабрана,
пробарано чита,
Послужује се речима ..
Немојте писати за друге, пишите за себе ..
Реч је о људима, за људе, за тебе ..
Није за оне на чекању,
Које на Вашој речи профитрају,
туробно у машину Вас бацају,
За објављивање, критику, славу.
Ово је страшно,
поезија у твојој глави.
Чиста и јасна,
нема промоција, само порука
На душу коју узимам.
Строго контролисани, песници, писци,
друштвени догађаји, живот и теме.
Узмите тренутак, минут, сат,
Ову поезију бесплатно можете узети,
Све што је слободно је највредније.
Узмите је као једно,
узмите је жедно,
дали нешто вреди показате време.
И да не покаже ништа, жао нека ти не буде,
Није тужно, губитак ће бити само једна прича,
Можда лажна, можда истинита.*

DIOGEN pro culture magazine & DIOGEN pro art magazine -ISSN 2296-0929; ISSN 2296-0910
Publisher Einhorn Verlag, Kusnacht, Switzerland
E-mail: contact_editor@diogenpro.com / WWW: <http://www.diogenpro.com/>

PR
DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>

NEKOPIRATI